

דברי הנפר

שיר המעלות

שיר המעלות לדוד.
שמחתי באומרים לי:
בית יהוה נלך
עומדות היו רגלינו:
בשעריך ירושלים.

יום ירושלים

ירושלים הבנויה:
כעיר שחוברה-לה יחדיו
ששם עלו שבטים
שבטי-יה עדות לישראל
להודות לשם ה'
כי שמה ישבו כסאות למשפט:
כסאות לבית דוד
שאלו שלום ירושלים
ישליו אוהבך
יהי שלום בחילך
שלוח בארמונותיך
למען אחי ורעי
אדברה-נא שלום בך
למען בית-ה' אלוהינו
אבקשה טוב לך.

תהילים קט"ו

גיליון מס 1846 * כ"ח אייר תשס"ג * 30 במאי 2003
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ירושלים שבעים שמות לה...

ויהי היום והנער אריאל עז אשר מראהו מכלל יופי, היושב בצור המישור בין חגוי הסלע לגפן, והוא בעל המון גויים - יצא אל המישור, אשר ליד גיא החזיון ובין משואת נצח. בקש לו בחורה כלילת יופי. עליזה, נאמנה, נשגבה, אשר כולה משוש ותהילה. ויצעד הנער משדה זרע אל גיא היונים, אשר בין הר המור להר הטוב וילך מעין העולם ועד טבור העולם, בבקשו את אור העולם ותרמילו אשר על כתפו היה לו לאבן מעמסה. והנה הגיע אל עיר הומיה רבתי, עם קרית מועד ובשערי העיר, ליד דלתות העמים, במקום טהור, פגש במושב זקני העיר וישאלם: "איה אשר אהבה נפשי?" אויתי לי מקום מנוחה ונחלה עם יונתי, הידעתם נערה, אשר תאות לבוא עמי אל עיר הקודש, אשר כסא ה' שם? קרתא דשופריא. ויאמרו לו: סב ולך, עיר זו היא קריה מרדתא, סף רעל, עיר קברות. ויבל הנער, אשר כבשו גויים את הפלאטין, ויצרו על המקדש, וגם את בית אל הרסו. ויסב סביב החומות ועיניו זולגה פלגי מים. ויסב כה וכה, והנה מעיר דוד בחורי הראל, פניהם להבים ועיניהם נשואות אל עיר האלוקים, עיר הצדק, לשחרר את הר הקדש, הוא הר מועד, ובפיהם נשא שם קדוש ישראל. ויאמר הנער: ה' יראה בצערה של עיר האמת, קרית מלכיאל וישלח אליה מיער הבצור את בני דוד, ובפי הנערים נשא שיר יפה נוף, משוש כל הארץ, קרית מלך רב, כי שחררו את העיר, והעיר חברה לה יחדיו ויברכה עמם אכן ה' שמה. וירא לפתע נערה צוארה כמגדל השן ופניה גילה, ויאמר לה: שרתי המדינות מה שמך? ותאמר חפציבה ויאמר: חשבתי אהליבה ויאמר: יושבת העמק, התאותי לעזוב את עיר פרזות ולבוא עמי אל בין החומות? אל קרית דוד חנה, צלע האלף, פתחו של עדן? ותאות הנערה להיות לו לאשה, ויכנסו בשער בת רבים אל הפלטרין אשר. הקים למענה, ויענד לצוארה עיר של זהב וירא עמה חיים לנצח בנוה שאן, אשר הקימו בציון עיר ואם, היא עיר השלום, היא ירושלים.

טירת צבי.

(משימה ב"ערב ירושלים "לחבר סיפור בו יופיעו 70 שמותיה של העיר ירושלים).

מתוך אתר החגים: "יום ירושליים"

הביאה שושנה ש.

ימי הולדת

1.6	לן וינטראוב (בן 75)	5.6	פנינה ליפשיץ (בת 80)
	מרב בן אבי		אורי גולן
	זיו בילגורי (נכדה)		קטיה שיינגזיכט
2.6	עירית אזרן	6.6	תמר המאירי
	ענת גוטר		אילה שור
	דורון יואל המאירי (נכד)		מקס הירס
	נועם שיבי (נכדה רחמני)		נרית קורטיס
3.6	שרי רביב		סיון כהן
			טל סמברג (נכד)
			אורי עופר שפרונג
4.6	גרשון שרק		
	יעלי זיו		
	יערה איסטון (נכדה)		
	ליאור ניומן (נכדה נאי)		
	טל קולינס (נכדה)		

מזל - טוב !

ימי נישואין

1.6	רונית וג'וני הרמץ
2.6	רותי ואיתן גדליזון
4.6	בלהה ואשר אילון
5.6	אורלי וליאור ליפשיץ
7.6	זיוה ויוסי מלינה

יזכור

ב' בסיון תשמ"ג (14.5.83) אסתר רוז.
 ב' בסיון תש"ז (1.6.57) פרידה ריש.
 ה' בסיון תשכ"ז (12.6.67) אריה דביר.

מדוע אנחנו צריכים להתפקד למפלגת העבודה?

הפוליטיקה, עד כמה שהיא מגעילה, היא משפיעה על חיינו. הפוליטיקה היא משחק של כוחות ושל אינטרסים. אם אנחנו לא נהיה שם, לא יהיה מי שידאג לאינטרסים שלנו.

לנו כחברי התנועה הקיבוצית, כמו להרבה קבוצות בארץ, יש אינטרסים. יש לנו צרכים שחשוב שיהיה מי שייאבק עליהם. לכן אנחנו צריכים לייצג בכנסת.

כדי להגיע לייצוג בכנסת אנחנו צריכים להיות כוח רציני במפלגת העבודה.

מי שמתפקד למפלגה יוכל להצביע בפריימריז של המפלגה ולמקם את האנשים שייצגו אותנו במקומות טובים ובכך להגדיל את סיכוייהם להבחר לכנסת ושם לייצג אותנו.

עברו הימים שבהם הקיבוץ היה משלם את מס החבר של חברי המפלגה. וזאת לאו דווקא בגלל הפרטה בקיבוץ אלא גם מכיוון שעל פי החוק, כל חבר צריך לשלם עבור עצמו.

50 ₪, זה לא מעט, אבל גם לא סכום בשמיים. 50 ₪ כתשלום חד-פעמי זוהי השקעה כדאית על מנת לקדם את האינטרסים שלנו.

תנו יד לחיזוק מחוז הקיבוצים במפלגת העבודה כי אין מפלגה אחרת שתדאג לאינטרסים שלנו!

אשמח לענות על שאלות.

אריה וולפין

לכל חברי מפלגת העבודה

השנה מוטל על חברי המפלגה לשלם את דמי החברות (50 ש"ח). הטפסים נמצאים אצל ויקטור (ת"ד 218). זכרו!

רק החברים ששילמו את דמי החברות רשאים להשתתף בפריימריז של מפלגת העבודה.

להצביע נגד התקציב

יום שני 26 מאי 2003

אני מתכוון להצביע נגד תכנית הקהילה (תקציב 2003) ואני מציע לכל מי שמסכים עם הדברים הבאים לעשות כן.

האופן שבו הובא הנושא בשנית להצבעה, היה פגום ומרגיז (חוברת התקציב לא נמסרה לעיון החברים, כדי לעיין, להיזכר, להשוות וכו). אבל לא בשל כך אני מציע לנהוג בקיצוניות עד כדי להתנגד להעברת התקציב, והרי צריך להודות שזה צעד קיצוני.

הוסבר לנו ע"י הנהלת הקהילה כי בתוך ההתנגדות הכללית לתכנית הקהילה (כפי שהתבטאה בהצבעה הקודמת) חבויים בעצם זרמים סותרים, מתנגשים. שיש חילוקי דעות בחברה, ועל רקע הדעות החלוקות חברים מתנגדים לתקציב שמייצג איזושהי פשרה, בעצם את אותה פשרה שעמדה ביסוד קבלת המודל הדו-מסלולי. והפשרה אינה לרוחן של הקבוצות השונות כל אחת מסיבות שונות ואולי הפוכות זו מזו. אני מניח שהאבחנה נכונה וגם חשובה.

במצב כזה, נכונה וצודקת הקריאה מצדה של ההנהלה לציבור להתאחד סביב "האמנה החברתית החדשה" ולאפשר לתכנית לצאת לדרך, כביטוי מעשי ראשון של המודל שהתקבל ע"י החברה (לאחר תיקונים ופשרות). אז איפה הבעיה?

לדעתי, בהצעת ההנהלה יש דווקא הכרעה לא מאוזנת בסוגיה מהותית, בכיוון שאינו משקף את האיזונים של המודל הדו-מסלולי אלא את אחת המגמות בוויכוח שקדם לו: אני מתכוון להחליטה להקטין את התקבולים ממס פרוגרסיבי, וע"י כך את מקורות הקהילה, דווקא בשעה שמקורות אחרים שלה בסכנה, וזאת כמובן במחיר ההכרחי של צמצום השימושים דהיינו שרותי הקהילה הניתנים לחבריה בחינוך, תרבות, רווחה וכיו"ב.

הקטנה זו נובעת משתי סיבות: החלטות מדינה הנוגעות למדרגות מס הכנסה, והבטחת "מגמה מוצהרת" בחוברת המודל בדבר הפחתת מס המעבר. יש כאן שאלה עקרונית וחשובה מאד להמשך ההתנהלות שלנו במסגרת המודל: האם מסגרת המיסוי הפרוגרסיבי הפנימי שלנו צמודה באופן "קדוש" לשני גורמים אלה, גם כאשר הקהילה מתקשה לעמוד בהתחייבויותיה האחרות למשל "שמירה על החיים הציבוריים הערבות והמחויבות ההדדית" (עקרון מס 3 מתוך ארבעת העקרונות החברתיים, חוברת "מודל דו מסלולי, מאי 2002 שהתקבל באסיפה).

בשום מקום ובשום החלטה לא נקבעה צמידות אוטומטית למדרגות המס הנוהגות באותה עת במדינה. אלה אמורות לשמש רק כדגם לקביעת שיטת המיסוי הפנימי, ואני מזמין את כולם לעיין בעמ' 8 לחוברת המודל. גם בדיונים שהתקיימו, בין באסיפה ובין במעגלים יותר מצומצמים נקבע שאין צמידות שכזו. אני בהחלט מסכים כי רצוי שיהיה מתאם בין שתי השיטות, אך חשוב

גם לקבוע שאין צמידות אוטומטית. זהו נושא מובהק להחלטה דמוקרטית ציבורית, ולא נכון, פשוט לא נכון!!! שנושא זה כבר הוכרע במודל הדו מסלולי. הוא הדין לגבי מס המעבר: נקבע שנשאף להקטינו, אך לא נקבע שמגמה זו גוברת על כל מגמה או מצוקה אחרת. לו אני הנהלת הקהילה, בבואי לחלץ את הסוגייה התקועה של התקציב, הייתי מביא שאלה כגון זו להכרעת הציבור (ואינני יודע כרגע באיזה סכום מדובר) דהיינו: האם לצמצם את מקורות הקהילה בגין החלטות ממשלה בנושא מס הכנסה?

יש כאן גם שאלה מהותית: הממשלה מחליטה על רפורמה המשקפת את השקפתה החברתית. הפעם היא החליטה לקחת פחות מן העשירים ויותר מן העניים. האם כל שנותר לנו לעשות עכשיו הוא לאמץ רפורמה כזו לתוך המערכת הפנימית ללא הרהור וערעור ומחשבה מה זה עושה לנו? אני חושב שזה גם לא נכון וגם לא מתאים להחלטות שקיבלנו. ההנהלה, לדעתי, בחרה בעניין זה לאמץ פרשנות קוטבית ולא מאוזנת למודל הדו מסלולי. ולכן, דוקא משום שהתקציב הנוכחי אמור להיות ההשקה המעשית הראשונה של המודל, חשוב להוציא ממנו את ה"עז" הזאת. ולכל החוששים מה יקרה "חלילה" אם נמצא את עצמנו בשבת בבוקר "ללא תקציב מאושר" אני מתכבד להזכיר איך למרות החששות, ה"מודל" שנפל בפעם הראשונה קם ויצא משופר בהצבעה השניה.

הצבעה נעימה.

אודי ווגנר

מקהלת הגליל העליון

ביום ב' ה - 2.6.03 תתקיים באולם דדו חזרה מלאה של מקהלת הגליל העליון עם תזמורת סימפונט רעננה וסולנים, של האורטוריו הנפלא של הנדל "ישראל במצרים", וכל זאת לקראת קונצרט באבו גוש שיתקיים בסוף אותו השבוע. אני מזמין את חברי כפר הנשיא לבוא לאולם ביום ב' ולהנות מהמוסיקה הנהדרת שהלחין הנדל בשביל ה"היי סוסייטי" של לונדון לפני כ - 300 שנה. הכניסה היא כמובן חינם. החזרה תערך בין השעות 18:00 – 21:00. בואו ותהנו.

להתראות,
ג'וני פרנק

לחברים שלום !

במהלך השבועות בהן אני מכהן כמנהל הקהילה בקיבוץ אני פוגש סיטואציות חברתיות שונות, רצונות של חברים רבים להיפגש, לספר ולדון איתי בנושאים שונים ורבים, בעיות אישיות של חברים, מצבים קהילתיים וחברתיים רגישים וכו'.

ברצוני לשתף אתכם במחשבותיי לגבי אלו :

1. **פגישות עם חברים** – חברים רבים ביקשו ומבקשים להיפגש איתי לצורך דיון בסוגיות שונות אישיות ואחרות העולות בדעתם. אני מאוד מכבד את הרצון להיות מעורב ובעל דעה.

בכוונתי להיפגש עם חברים ככל שיידרש אך יש לזכור כי אני נמצא בקיבוץ שלושה ימי

עבודה בשבוע, אשר חלקם תפוס בישיבות פורמליות, חלקם נתון לישיבות שוטפות עם רכזי אגפים ופעילויות כפי שנדרש, וחלקם למפגשים שונים עם גורמי חוץ. לכן על מנת לקדם את הצורך והרצון להיפגש עם חברים אני אזור מפגשים עם קבוצות חברים ותיקים "במפגש" אחת לתקופה בימי ו'.

כמו כן יחד עם חברי המנהלים בכוונתי למסד מפגש בלתי פורמלי נוסף אחת ל 3 חודשים אליה יוזמנו החברים.

שיחה זו אמורה לענות על צורך ורצון החברים להתעדכן במתרחש באזור, בתנועה ובקיבוץ, ולנו בעלי התפקידים במתרחש בחצר הקיבוץ, ברצונות, רגשות ומחשבות של החברים. אחרון חביב /ה, איילת מנסה ככל יכולתה לסדר פגישות איתי, הקושי נובע מהוראותי ולא משרירות לב.

זה המקום להצטרף ולהביע הערכה רבה לפעלן של שמחה ושולמית בהעברה וניהול בית הזהב הישן והתחלה חדשה בבית "המפגש" החדש. אני מעריך מאוד את המאמצים שנעשו ע"י מנהלות המקום בסיוע של אלק נירה ואחרים כדי לעמוד בהתחייבות לדיירים החדשים, ולהפעיל את הבית החדש בצורה טובה.

2. **השכרת מיבנים** : כפי שפורסם אנו עוסקים באינטנסיביות רבה בהשכרת מיבנים שונים, על מנת לייצר הכנסות מהאפשרות הזו. חברים מגלים הבנה למהלך למרות הקושי הנופל על חלקם, אלו הנאלצים לפנות, ולעיתים תוך דוחק זמנים. קיבלתי מספר פניות בסוגיית בית בלונד.האמינו לי בעקבות השיחות הרבות והמכתבים אני מכיר את הנושא היטב ובכל זאת ברצוני לאמר, שלמרות הרגישות הקיימת אם תהיה דרישה לחדרים אלו לא נוכל להרשות לעצמנו שלא להשכירם תמורת הכנסה הולמת, שכן מצבינו כזה שלא מותיר לנו אופציות אחרות בנדון. הבטחתי לחברות ששוחחו איתי להביא את הנושא לדיון במועצה טרם מימוש ההשכרה.

3. לצערנו אנו מדווחים זה זמן רב על קשיים ניכרים במפעל. היכולת שלו להעביר לקהילה את התחייבויותיו בגין הפנסיה לעובדיו הותיקים הולכת ונעשה קשה. השנה הובטחו 300 אש"ח מתוך הסכום המקורי של 1.2 מ"ח. אנחנו מאוד מקווים שאכן סכום זה יועבר במהלך השנה, שכן אחרת תקציב הקהילה יקלע לקשיים במימושו כפי שאושר באסיפה.

בהזדמנות זו אני מאחל הצלחה לאורי אולינר מנהל המפעל החדש אשר נכנס ממש בימים אלו לתפקידו. אנחנו צריכים למצוא דרכים/גשרים בין המפעל, מנהליו ועובדיו, ובין הקיבוץ וחבריו שאינם עובדי המפעל. חוסר הקשר הזה יוצר כהות מחשבה וחוסר רגישות הדדית. המשך מצב כזה מעלה מחשבות קשות אצל חברי הקיבוץ באשר לעתידו של המפעל וזה חבל!

4. הרכב הנהלת הקהילה

בימים אלו קיבלתי מכתב מאחד החברים אשר עוסק באחד הסעיפים של תקנון חופשה ארוכה. ברצוני להתייחס לקביעה של החבר אשר גורס כי הנהלת הקהילה איננה מייצגת ולא יכולה לייצג את החברים היות שמורכבת ממספר יתר של חברים בעלי תפקידים.

אני רוצה לומר לכם שההתרשמות שלי שונה לחלוטין, וזאת אחרי מספר לא רב של ישיבות בהן נכחתי. מספר החברים אשר נבחרו להנהלת הקהילה כנציגי ציבור הוא 5. בנוסף להם מכהנים בהנהלה 3 חברים כמנהלי אגפים, משתתפים בישיבה ללא זכות הצבעה 4 נוספים. סה"כ האיזון אשר הושג במתכונת זו הוא נכון ומתבטא בדיונים. חשוב לציין שהחברים אשר נבחרו כנציגי הקהילה משתתפים באופן רצוף ופעיל ותרומתם כנציגי הקהילה חשובה וניכרת.

עד כאן הפעם...
שבת שלום

קובי

דירת בנים מבקרים

חברים וחברות יקרים !

שאלת נחיצותה של דירת בנים מבקרים שוב מציבה סימן שאלה גדול מצד מוסדות הקהילה.
שוב נדרשתי לפנות את דירת בנים מבקרים היחידה שנשארה בטיפול.

הוצע לי לקבל את הדירה לשעבר של חיימקה ואנט שכידוע לכל פונתה עקב אי כשרות לדיור והוצא צו הריסה לגבי המבנה הנ"ל.

יש לי מספר שאלות, מי מוכן לענות??

(1) האם יש צורך בדירת בנים??

(2) אם כן, האם בית שיש לו צו הריסה לגביו ראוי שיהיה בית אירוח לבנים שלנו??

(3) למי חשובים הבנים שמחוץ לקיבוץ??

(4) עד כמה מוכנים בצוות לגידול דמוגרפי ללכת לקראת מתן אפשרות למשפחה של בנים להתארח כאן בתנאים סבירים??

הצעתי היא להתייחס לבנים מבקרים שבאים לכאן מיוזמתם או בהזמנה של הצוות לגידול דמוגרפי כפי שמפעלים גדולים מתייחסים ללקוחות מועדפים, עם כל הנוחיות של VIP, ליווי צמוד, אירוח כיד המלך והעיקר יחס שידגיש את הנחיצות שלהם כאן.

אמר מי שאמר: "שלח לחמך על פני המים כי ברבות הימים תמצאנו."

שבת שלום ומבורך.

שבי.

ממחסן הבגדים

לאחר שביקרנו וסיפרנו בשבחו של "המפגש" לא רצינו שחלילה ירגיש מקופח "מחסן הבגדים" הטוב והמוכר, ששירת את כולנו במשך כל כך הרבה שנים, בכביסה נקייה ומגוהצת ללא רבב ותמיד בזמן. מי מאיתנו לא עבד/ה אי פעם במחסן הבגדים?! בתקופות של סוף הריון ואחרי לידה, בתקופות של החלמה ממחלה - כשהיינו אמורים "לעבוד בצל".

אז נכנסתי לבקר גם שם, ולראות מה קורה היום במחסן הבגדים שהצטמצם עם הקידמה / שינוי. מה שלום המעגלות הזקנות והמכבסות הוותיקות העתיקות, שעמלו והזיעו ללא הרף למענינו. והזיכרונות...

מצאתי מחסן קטן יותר, אינטימי. אבל פעיל בהחלט. הצוות היום הוא קבוע ומיומן, עם הרבה רצון טוב, עומד בזמנים, תפוקה טובה והרבה התנדבות. גם כאן מחולק המקום למחלקות.

במחלקת הגיהוץ פגשתי את ליבי, וגם את אריאלה שמחליפה בינתיים את בלאנש עד שזו תחזור מחו"ל.

מחלקה של תיקונים מיוחדים מאויישת ע"י איירין, איליין ובטי ד.. מיון הכביסה הנקייה והקיפול, נעשים ע"י רות גולן בתיה ר. קצת איליין ולפעמים נכנסת גם רחל א. לעזור.

ממלאת מקומה הזמנית של תרצה, היא כיום מירב ב. שמחלקת את הכביסה לתאים ומתחזקת את המקום. וכשיש צורך משלימה כמובן עבודות גיהוץ וקיפול בגדים. כאן גם המקום לאחל לתרצה החלמה מהירה ושלמה. ושנראה אותך בקרוב שוב בתפקוד ומרץ מלא.

חלק ניכר של הכביסה הוא מבית יונתן והאירוח הכפרי. ישנם גם לקוחות קבועים מבחוץ כך סופר לי: צימרים מראש-פינה שרק מגהצים עבורם, מרפאות השיניים מראש-פינה ומטבריה: כביסה וגיהוץ.

את המכבסה מנהלת כמובן פם פ. כאשר פיליס ק. עדיין נכנסת לעזור פה ושם לפי הצורך. בימים אלה נכנסה לעבוד במכבסה, חלקית וזמנית מרים כהן, שבקיץ תחליף את פם לתקופה שהיא לא תהיה כאן. ועדיין חם שם במכבסה. והמכונות הזקנות עובדות ללא הרף.

לחיי הספינות שבדרך.

שושנה ש.

הוקרת תודה.

השבוע עברנו חוויה כל כך יפה ומרגשת.
כאן בפארק של כפר-הנשיא, עם הנוף המקסים והאירוח של קורין,
הבן של ציון וגילה אור אהרון דוארי התחתן עם בחי"ל בת-חן,
שניהם בני מצפה נטופה.

הכל היה בטוב טעם והשמחה הייתה גדולה.
החברים של החתן והכלה הביאו אותם בשירה וריקודים לחופה
ובשעת שקיעה הבן הבכור של שני בני משק שלנו התחתן.

ערב לפני החתונה, האבא של הכלה בת-חן, בא דאג ובדק שהכל ילך בדיוק כמו
שצריך, ושכל האורחים הרבים (500 במספר) ייהנו.
גם משפחת הכלה מאוד נהנו מסופשבוע באירוח הכפרי שלנו.

תודה תודה לקורין מעין וכל צוות האירוח הכפרי
שממש עבדו מאוד קשה ובכל זאת גם השתתפו בשמחתינו.

בסופשבוע ברכנו את שבע הברכות בהשתתפות ידידים מהמשק, במועדון
החבר שהפך להיות שוב בית-כנסת לכבוד האירוע.
גם אירוע זה היה מאוד מרגש.

המון תודות
סבתא מריאן סבתא בטי סבא טומי
וכל המשפחה.

ברכת מזל-טוב!

גדולה חמה וכנה
לסבא טומי סבא של אור דוארי
אבא של גילה - אמא של אור...
לנישואי הנכד,
הרבה נחת ואושר לך ולאשר לך.

(ואני – בעוונותי הרבים השמטתי אותו מן
הברכות בשבוע שעבר.)

מכת דואר הזבל / דוד אלמן

מי מאתנו לא קיבל דואר-אלקטרוני המוכר לנו משכנתא בזול, תארים אקדמאים תמורת סכום סמלי או פטנט חדש להגדלת איברים מסוימים בגוף? ואנו שואלים את עצמנו מהיכן יש להם את כל הכתובות?

מתקבל מכתב סוחט דמעות על ילדה בת 8 הגוססת עקב מחלת סרטן וכל רצונה הוא לראות את מכתבה זה, רץ בעולם ומגיע אליה חזרה לפני מותה. ולכן "שלח דואר זה לכל רשימת הכתובות שלך למען תוכל (שם הילדה) למות עם חיוך על שפתיה" - מכירים מכתבים מסוג זה? אנו, בטוב לבנו ורחמינו על הילדה המסכנה, שולחים בצייתנות את המכתב לכל עבר. ומרגע זה ואילך, נמצאת כל רשימת הכתובות שלנו אי שם באינטרנט לשימושם של כל הנבלות הדיגיטליות.

טוב, הבנו, אז מה עושים?

בכל תכנת דואר אלקטרוני ניתן לשים את כתובת הנמען באחת משלוש מקומות: TO: CC: BCC: בדרך כלל אנו משתמשים בשדה TO: עם כתובת אחת ואין שום בעיה. אם אנו שולחים ליותר מכתובת אחת (לרשימה), יקרה דבר כזה: אם הרשימה תוכנס למקום TO: יראה מקבל המכתב רשימה שלמה של כתובות ואת הכתובת האישית שלו, אי שם באמצע הרשימה. זה די מעצבן ולכן המציאו את השדה CC: (שפירושו CARBON COPY). כאן הרשימה עדיין קיימת וזה די מעצבן, אבל לפחות השם שלי (מקבל המכתב) נמצא בראש הרשימה. כדי לפתור בעיה זו המציאו את BCC: (או BLIND CARBON COPY) כאן, כל אחד ממקבלי המכתב רואה אך ורק את שמו בראש המכתב. הרשימה הארוכה של הכתובות מוסתרת מעיניו. המכתב נראה יותר אישי ואין צורך לגלגל את הדף עד לתחתית הרשימה כדי להגיע למכתב עצמו וכן, אנו שומרים על פרטיות בעלי הכתובות שברשימה ואיננו עוזרים למפיצי דואר הזבל בעולם.

אז רבותי – אם יש לנו עניין להלחם בדואר הזבל אנא השתמשו בשדה BCC להקשת הכתובות.

אגב, בעיות הדואר אצלונו נובעות רובן ככולן מדואר זבל המגיע אלינו בכמויות עצומות וסותם את המערכת בצורה חלקית ולעיתים אף מלאה. לאחרונה הגדלנו בצורה משמעותית את קיבולת המערכת שלנו אבל לכל דבר יש גבול פרט לרשעותם של דורשי רעתנו באינטרנט.

תודה – דוד אלמן (אני לא פאראנואיד, אני **בטוח** שכולם מחפשים אותי)

"המפגש" – מקום חדש

בהמשך לרשמים של שושנה מלפני שבוע, אנו מבקשות להודות:

1. לדיאן שסחבה רהיטים יחד איתנו אל הארץ המובטחת וממשיכה לסחוב בעול לאורך כל הדרך...
 2. לבעלי המלאכה ובמיוחד לשמעון, לאלברט ולנגרים – על העבודה המקצועית והעידוד הנפשי.
 3. לכל חברינו הקבועים שעזרו בסידור המועדון החדש.
 4. לצוות מחסן הבגדים והמכבסה, שבכלל לא התלוננו על הבלגן שיצרנו במשך שבועיים.
 5. ולכל המון החברים שבאו, הציצו והציעו הצעות.
- חן חן –

שמחה ושולמית

התכוונתי

ללכת לאספה ביום ראשון בערב. נושא התקציב השנתי כבד ורלוונטי.

הרי כולנו חייבים לטול אחריות בהחלטות הנוגעות בלב חיינו. כולם יודעים שאני אישה עסוקה, את Solitaire אני חייבת לשחק במסך כל יום אחרי העבודה כדי להירגע מהשאלות הגורליות הקשורות בהעברה ממועדון הזהב הישן אל ה"מפגש" החדש. תשימו לב, אפילו השם משמעותי ובעל חשיבות. יש בו מסר. כמה הזענו במשך השבוע המפרך השרבי הוא כדי לארוז ולסחוב, להעביר ולהכניס, לפרק ולסדר, כדי שהמקום יענה על כל הצרכים (ולא תמיד המקום עונה, אשרי המאמין). כמה אנשים טובים הכניסו את המרץ ואת הנשמה כדי להכין. היתה כבר ארוחת עשר של יום שישי, ומתכננים יום הולדת מיוחדת, מכינים ארוחת ערב כבר כדי לשמח את הלב, אם לא למלא את הבטן, לפחות לא לרוקן את הכיס.

באמצע כל הסידורים נסעתי לנתניה וליוויתי את אמא כשהיא עברה ניתוח וג'וני ושולמית שרו במקהלה על איך שישראל יצאה ממצריים לפי גירסתו של המלחין, הנדל. וחברים נכנסים ל"מפגש" להציץ, והם לא נפגעים ואפילו נשארים ואוכלים עוגיה ושותים כוס תה ואולי קונים ריבה מומלצת, ביתית, טעימה ונאה כמתנה. ובשבת הלכתי לסדר קצת ממה שלא הספקנו עדיין והצלחתי למצוא את השעון שנאבד ואת היומן שנמצאו בין חוטי הרקמה, וחזרתי הביתה, מה זה מבסוטיט עם עצמי מאיך שזה נראה כבר. התישבותי בכורסה ושיחקתי עם השלט, כי הכי קל להירדם עם יושבים לפני הטלוויזיה. לא התעניינתי ממש, סתם אופרטת סבון בספרדית בשתיים, משחק השבוע בעשר, דרמה בלשי משנות השבעים ואז פתאום הגעתי ל BBC Prime, תוכניות איכותיות לכל הדעות, מדע לעם, וכשזה בא למדע, אזי אני עם. ואני רואה שמש, כדור אש של אמת ולהבות אדומות מלקקות את האטמוספירה והקול הבריטי המדוד מספר לי איך

השמש שלנו הולכת להיגמר. קליפה, קליפה היא תשרוף את עצמה עד שלא יישאר שום דבר. דהיינו, החמה נסתלקת לגמרי, ולא רק מראש האילנות.

ואני מבינה את האנגלית של ה BBC טוב מאוד. אני ינקתי אותה אם חלב אמי, שתיבדל לחיים ארוכים מאז שעשתה את ניתוח הקטרקט. הרבה מדע אני לא מבינה אבל ברור גם לי שאם השמש נכבית אז גם כדור הארץ המסכן אם מעט העצים שנשארים ביערות העד, וכל בקבוקי הפלסטיק והנייר המשומש רק בצד האחד, והנהרות המזוהמים והאנשים הצפופים והמפגש ומפת הדרכים והפועל נצרת והכל הולך להיגמר בעוד שבעה ביליון שנה. ואני שואלת האם היה כדאי שהזקנה הזאת תעשה ניתוח קטרקט בגיל 94 אם העולם הולך להיגמר? ואני אלך לאספה?

שמחה ארנולד

תודה לבירה

בימים אלה נירה מסיימת את עבודתה בצמחי מרפא הגליל. נירה עבדה בצמ"ג כמנהלת המשרד במשך שבע שנים. מעבר לתפקידים שהיא ביצעה למופת, היא גם סבלה אותי יום יום, ועל כך מגיע לה פרס מיוחד. לנירה המון תודות והצלחה.

על החתום רוי ב.

פרורים - 26/5/03

ברוכים השבים למרב בן אבי שהגיעה מהעיר הגדולה כדי להשתקע בארצנו הקטנטונת. מרב, אנו מאחלים לך קליטה מהירה וקלה וכמובן הרבה פרנסה.

אור דוארי ובח"ל בת-חן התחתנו ברוב הדר ופאר בפארק בקיבוץ. כששאלתי את בטי "איך היה?" היתה תשובתה מלאת התפעלות והתרגשות שהיה נפלא, היה מקסים, היו המון אנשים ובכלל לא הרגישו זאת, האוכל וההגשה היו יוצאים מן הכלל. בקיצור - חוויה בלתי נשכחת. ולזוג הצעיר - הרבה שנים של אושר ובריאות והמון מזל טוב.

מזל טוב ליערה וסיוון כהן, למרים וברוך ולמטי עם הולדת הבן-הנכד-הנין.

ולמי שכן החליט בכל זאת לצפות השנה בארוויזיון - דווקא היו לדעתי כמה שירים לא רעים. אנו אמנם הגענו רק למקום ה-19, אבל מי שראה, ראה שיוצגנו בכבוד. לא נורא. איך אומרים? "זה רק ספורט". אולי בשנה הבאה (וזה לא יהיה בירושליים).

ביום שישי הבא עלינו לטובה, תפתח בריכת השחיה (אם ירצה השם). אז בתקווה שלא יהיו יותר מידי ברחשים ושתהיה עונה רגועה ונעימה. אז רוצו מהר ותשארו כמה שיותר רק במקרה ויחליטו פתאום לסגור מפעת חוסר תקציבים...

ועוד ביום שישי - הצבעה על תקציב הקהילה. אל תשכחו לבוא. ההצבעה מתקיימת בחדר וויצמן בשעות 12:00-20:00. אז אל תשכחו. בואו בהמוניכם.

נערי בר המצווה לומדים במרץ את ההפטרה.

חלקם סיימו כבר את המתנות להורים.

לכל החולים - החלמה מהירה.

לכל הנופשים - חופשה נעימה.

ולכל השבים - ברוכים השבים.

שבת שלום לכולם - דורית בסו